

عنوان مقاله:

هندسه: دانش پایه طراحی فضاها در معماری الگوریتمیک

محل انتشار:

سومین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

صدیقه رضایپور - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، گروه هنر و معماری، موسسه آموزش عالی اشراق، بجنورد، ایران

نسیم مجیدی زنجانی - مدرس گروه هنر و معماری، موسسه آموزش عالی اشراق، بجنورد، ایران

خلاصه مقاله:

استفاده از ترسیمات هندسی در هنر و معماری ایران سابقه ای طولانی و درخشانی دارد. بهره گیری از هندسه در پیمایش همساز میان فرم، ایستایی و تناسب، به عنوان اصلی جاری در تعامل سازه و معماری سنتی ایران همواره برقرار بوده است. اما فرایند های طراحی سنتی فاقد انعطاف پذیری لازم برای سرو کار داشتن با پیچیدگی های جامعه است. فرایند طراحی پارامتریک ظهور یک متدولوژی جدیدی است که اجازه مداخله ی طیف وسیعی از پارامترها را با استفاده از ابزارهای محاسباتی پیشرفته می دهد. هدف از این پژوهش نقش هندسه بر سیستم های طراحی پارامتریک (الگوریتمیک) در جهت تحقق بخشیدن به ایده های نو، ایجاد طراحی خلاقانه و در عین حال بهینه است. همچنین معرفی معماری الگوریتمی به عنوان روشی در جهت پیوند معماری با سایر علوم و حتی پیوند آن با معماری سنتی است. روش مورد مطالعه در این تحقیق با توجه به موضوع مورد بحث بصورت کتابخانه ای و توصیفی -تحلیلی می باشد.

کلمات کلیدی:

معماری الگوریتمیک، طراحی پارامتریک، هندسه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/650777>

